

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111234714
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111234714.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu U. F. R., s.r.o., L., Ú. X, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej E. Č., nar. X.X.XXXX, bytom v F., R. XX, za účasti vedľajšieho účastníka B. X. S. S. R. P., J., Y. XX, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Stropkov, Nám. SNP 7, v konaní o zaplatenie 698,05 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu č.k. 15C 109/2012-58 zo dňa 7.11.2012 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 € spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia a vedľajší účastník je povinný ju zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením č.k. 15C 1019/2012-58 zo dňa 7.11.2012 rozhodol tak, že konanie zastavil, vrátil žalobcovi súdny poplatok prostredníctvom príslušného daňového úradu, odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Zastavenie konania odôvodnil späťvzatím návrhu zo strany žalobcu v celom rozsahu pred začatím pojednávania a to písomným podaním doručeným súdu dňa 8.10.2012. Výrok o trovách konania odôvodnil aplikáciou § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a odporkyni, aj keby mala nárok na náhradu trov konania, v zmysle citovaného ustanovenia O.s.p. žiadne preukázateľné trovy konania podľa obsahu spisu nevznikli a z uvedeného dôvodu súd odporkyni náhradu trov nepriznal. Výrok o náhrade trov vedľajšieho účastníka oprel o ust. 150 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi súd nepriznal náhradu trov konania napriek tomu, že podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. aj vedľajší účastník na strane odporcu má nárok na ich náhradu. Za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd považoval skutočnosť, že zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom nepovažoval za účelné, nakoľko vedľajší účastník ako subjekt zriadený na ochranu práv spotrebiteľa v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa musí byť sám dostatočne spôsobilý na zastupovanie v tomto konaní s tým, že súd vždy posudzuje pri rozhodovaní o trovách zákonné hľadisko účelnosti vynaložených trov, ktoré v danom prípade nebolo naplnené. Súd prvého stupňa v odôvodnení uznesenia poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobca vzal žalobu celkom späť skôr, ako vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Ochranou práv žalovanej ako účastníka (v čase do začatia pojednávania dňa 7.11.2012 na neznámom mieste) nepochybne zabezpečoval aj ustanovený opatrovník, ktorý v danej veci vzniesol tiež námietku premlčania nároku žalobcu ešte pred vedľajším účastníkom dňa 30.8.2012.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník na strane žalovanej a navrhol ho zmeniť v napadnutej časti tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového

konania vo výške 141,79 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka s tým, že si zároveň uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie vo výške 40,03 €. Nesúhlasil s názorom prvostupňového súdu, že na to, aby mu patrila náhrada trov konania, je potrebný súhlas účastníka so vstupom do konania, na strane ktorého vystupuje, keďže do konania vstúpil z vlastnej vôle a konal iba sám za seba (§ 93 ods. 2, 3 O.s.p.). Ich vstup do konania bol opodstatnený, pretože žalobca vzal žalobu späť až po ich vstupe, ktorý bol účelným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Vedľajší účastník poukazoval na tú skutočnosť, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoju žalobu na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Samotný vstup do konania združenia ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa je dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. Citoval čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ a bol toho názoru, že ním uplatnené trovy právneho zastúpenia v konaní boli účelné. Za fakt označil, že okresné sudy dlhodobo vybavovali spotrebiteľskú agendu vydávaním platobných rozkazov a to v drvivej väčšine v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p., prípadne rozsudkami pre zmeškanie v rozpore s § 153b ods. 5 písm.d/ O.s.p. nerešpektujúc ich zvláštnu povahu a preto príčinou jeho vstupov do konaní sú práve žaloby, ktoré nemali byť vôbec podané a úloha súdov v spotrebiteľskej agende je nezastupiteľná. Taktiež citoval čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a mal za to, že svojou činnosťou napĺňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov, zvlášť s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C 279/09. Zdôraznil napokon, že už samotný jeho vstup do konania mnohokrát postačuje na to, aby žalobca žalobu, ktorou uplatnil proti spotrebiteľovi premlčané nároky vzal späť. Jeho cieľom je, aby aj advokáti zistili, že ak sa budú v spolupráci so združeniami venovať hromadne spotrebiteľskému právu, tak kým bude táto agenda existovať, tak sa im to oplatí a neskrachujú z dôvodu, že sudy nepriznávajú združeniu náhradu trov konania ani v úspešných konaniach. V súvislosti s rozhodovaním iných všeobecných súdov v obdobných veciach poukazoval v odvolaní na citované časti rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Banskej Bystrici. Poukazoval na zákonné ustanovenie, ako aj citáciu § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., kde z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania žalobca (R 49/1993). Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu trovy z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom vedľajšieho účastníka podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v zmysle ich vyčíslenia.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 219 O.s.p. ho potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 40,24 € s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 30,87 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 € s DPH. Bol toho názoru, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, z čoho je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe združenia nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Vedľajší účastník podľa neho viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností, čím konanie predlžuje, keď rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012. Zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p..

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie vo výroku o trovách konania je vecne správne, preto ho potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Vedľajší účastník na strane žalovanej podal odvolanie len proti výroku o trovách konania a tak právoplatnosť ďalších výrokov odvolaním nebola dotknutá (§ 206 ods. 3 O.s.p.), preto ani nebola predmetom preskúmania odvolacím súdom. Z obsahu spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 15C 109/2012 vyplýva, že dňa 21.12.2011 bola Okresnému súdu Košice I doručená žaloba žalobcu o zaplatenie 698,05 € s príslušenstvom. Okresný súd Košice I v zmysle § 105 ods. 1, 2 O.s.p. a ust. § 84 O.s.p. postúpil právnu vec Okresnému súdu Košice II ako súdu miestne príslušnému na ďalšie

konanie a rozhodnutie, nakoľko žalobca vystupuje v rôznych veciach opätovne ako žalobca a žalovaná má bydlisko v obvode Okresného súdu Košice II. Okresný súd Košice II vo veci rozhodol dňa 16.1.2012 platobným rozkazom č.k. 20Ro 5/2012-20, ktorý bol z dôvodu nemožnosti doručenia platobného rozkazu do vlastných rúk žalovanej podľa § 173 ods. 2 O.s.p. zrušený uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 27.4.2012 č.k. 20Ro 5/2012-32. Podaním doručeným Okresnému súdu Košice II dňa 13.3.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. s tým, že vedľajší účastník predložil plnomocenstvo právneho zástupcu a požiadal o doručenie žaloby na začatie konania a jeho príloh s tým, že navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov tohto konania. Dňa 23.5.2012 bol prípisom spis prevedený z registra Ro do registra C (č.l. 33 spisu). Uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 31.7.2012 č.k. 15C 709/2012-37 bol v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p., § 29 ods. 6 O.s.p. ustanovený žalovanej opatrovník, nakoľko pobyt žalovanej nie je známy, ktorý dňa 30.8.2012 z opatrnosti vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 8.10.2012 právny zástupca žalobcu oznámil súdu, že žalobca berie návrh na začatie konania späť v celom rozsahu a navrhol, aby súd konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zároveň sa vyjadril k trovám konania, pričom uviedol, že právny zástupca vedľajšieho účastníka si už v oznámení o vstupe do konania, v ktorom vo väčšine prípadov ešte len žiada o zaslanie žalobného návrhu s prílohami za účelom oboznámenia sa s vecou, uplatňuje trovy konania. Poukazoval na to, že účelnosť činnosti vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa, pričom sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Právny zástupca žalobcu preto zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 5.11.2012 vedľajší účastník konania vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky uplatnenej žalobcom a navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol návrh žalobcu. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 € (č.l. 54 spisu).

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak zastavuje súd konanie z dôvodu späťvzatia žaloby, zapodieva sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv tým, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené.

Zavinenie toho, že konanie muselo byť zastavené môže napríklad spočívať aj v tom, že účastník (žalobca) vzal žalobu (návrh na začatie konania) späť. Zavinenie je tak treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t.j. podľa procesného výsledku).

Tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Žalovanej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu 10a. (v odkaze pod čiarou je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - § 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 O.s.p.).

Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

V predmetnej veci vedľajší účastník vstúpil do konania podaním zo dňa 7.3.2012, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Košice II dňa 13.3.2012 (č.l. 27 spisu). V tomto podaní B. P. oznámilo, že vstupuje podľa § 93 ods. 2 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na podporu účastníka O. E.. V prílohe predložilo plnomocenstvo pre JUDr. Ambróza Motyku a požiadalo doručiť návrh na začatie konania a jeho prílohy. Prílohou oznámenia vedľajšieho účastníka je plnomocenstvo zo dňa 2.1.2012 pre advokáta JUDr. Ambróza Motyku.

Vzhľadom na to, že vedľajší účastník „vystupoval“ na strane žalovanej a k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia žalobcu, lebo vzal späť žalobu, bol by žalobca povinný uhradiť trovy konania žalovanej a pretože vedľajší účastník zdieľa osud účastníka, na strane ktorého vystupuje, mal by vedľajší účastník tiež právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník bol zastúpený advokátom a elektronickým podaním doručeným súdu dňa 5.11.2012, v ktorom vzniesol námietku premlčania si zároveň uplatnil aj trovy konania, ktoré pozostávali z odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia v sume 51,45 € (podľa § 14 ods. 1 písm.a/ AT), vyjadrenia zo dňa 5.11.2012 v sume 51,45 € (§ 14 ods. 1 písm.b/ AT) dvakrát režijného paušálu po 7,63 €, (§ 16 ods. 3 AT) a z odmeny advokáta zvýšenej o 20 % DPH v sume 23,63 €. Odvolací súd skúmal, či trovy konania vyčíslené a uplatňované vedľajším účastníkom spolu vo výške 141,79 € v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len AT) sú účelné.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

V tomto konaní nemožno považovať trovy „vynaložené“ vedľajším účastníkom, presnejšie vyčíslené vedľajším účastníkom za účelné, lebo tieto trovy neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom žalovaného, resp. vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

V súdenom prípade v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania nedošlo k vysloveniu procesného postoja žalovanej ani vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z článku 47 Ústavy Slovenskej republiky. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok. Aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, i pre trovy právnej pomoci. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

Úvaha vedľajšieho účastníka, že jeho vstup do konania spôsobil späťvzatie žaloby nie je ničím podložená a chyba očividná príčinná súvislosť medzi jeho vstupom do konania a procesným úkonom žalobcu. Je

potrebné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, ktorý považoval uplatnené trovy vedľajšieho účastníka za neúčelné, nadbytočné a nehospodárne. Aj odvolací súd má za to, že vstup vedľajšieho účastníka do konania, sám o sebe bez ďalšieho neodôvodňuje priznanie náhrady trov konania, a to s poukazom aj na tú skutočnosť, že vedľajší účastník pri oznámení vstupu do konania zároveň žiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh. Bez znalosti vedľajšieho účastníka o konkrétnej veci a jej skutkových okolnostiach ťažko možno hovoriť o prevzatí a príprave právneho zastúpenia. Preto aj plnomocenstvo, udelené združením advokátovi je iba všeobecným, bez konkretizácie prejednávanej veci.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Súčasne je potrebné uviesť, že odvolací súd nespochybňuje oprávnenie vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania (za predpokladu, že sú účelne vynaložené § 149 ods. 1 O.s.p.), ani oprávnenie dať sa zastupovať v spore advokátom. O náhrade trov vedľajšieho účastníka totiž odvolací súd rozhoduje na základe tých istých východísk a predpokladov ako o náhrade trov účastníkov konania.

V odvolacom konaní mal úspech žalobca, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 40,24 €) a to vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 31.1.2013, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Košice II dňa 8.2.2013. Odvolací súd mu priznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 2, § 151 ods. 1 O.s.p.) pozostávajúcu z odmeny za poskytnutú právnu službu - jeden úkon právnej služby za podané vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 1 písm.b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a to vo výške 8,3 € a k tomu režijný paušál 7,63 €. Zástupca žalobcu je platcom DPH, preto mu bola priznaná aj 20% DPH, t.j. 3,19 €, spolu náhrada trov titulom právneho zastúpenia žalobcu je 19,12 €. Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže žalobca má právo podať vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka (ktoré mu súdom bolo doručené). Pri skúmaní hľadiska účelnosti tohto úkonu právnej služby (t.j. vyjadrenia k odvolaniu) odvolací súd vychádzal z obsahu podania a vzhľadom na jeho vecný charakter posúdil tento úkon právnej služby ako účelne poskytnutý. Predmetom odvolacieho konania boli len trovy konania v sume 141,49 €, čo je tarifná hodnota veci v odvolacom konaní (§ 10 ods. 1 citovanej vyhlášky). Odmena však patrí iba vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, teda nie vo výške 16,60 €, ale len vo výške 8,3 € v súlade s § 14 ods. 3 písm.b/ citovanej vyhlášky.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.